

novoles

glasilo delovne organizacije

straža pri novem mestu, 27. december 1985
leto XXII številka 12

Glasilo ureja uredniški odbor: Alfonz Šterbenc (glavni in odgovorni urednik), Ivan Balog, Marjan Grabnar, Alenka Gorše, Vanja Kastelic, Mladen Maister, Jadran Snidaršič, Marko Švent, Darja Horvat in Milan Srebrnjak.

Izdaja Delovna organizacija Novoles, lesni kombinat n.sol.o. Novo mesto — Straža. Glasilo izhaja mesečno v nakladi 3.300 izvodov in je po mnenju sekretariata za informacije pri IS SR Slovenije z odločbo št. 421/72 z dne 31. januarja 1978 oproščeno temeljnega prometnega davka. Stavek in prelom v DIC tozđ Grafika, tisk v tiskarni Novo mesto v Novem mestu.

Ob novem letu

Ponovno stojimo pred vrati, ki nam odpirajo vstop v leto 1986.

Kar hitro se je obrnilo staro leto. Kaj vse lepega smo si obetali, da bomo v njem dosegli. Človek je po svoji naravi večni iskalec novega, lepšega, boljšega. To mu daje tisto energijo, da premaguje vsakdanje težave in napore, ki pa jih ni malo. Čeprav mnogo od tistega, kar smo načrtovali v l. 1985 nismo dosegli, smo pa vseeno srečni, da smo vsaj delček dobrega dosegli. Žal pa nismo vsi srečni. Človeštvo na raznih koncih sveta doživlja dramatična obdobja vojn, lakote in bolezni. K tem se pridružijo še naravne katastrofe in slika človeških težav je popolna. Mi smo lahko srečni, da živimo v družbi, ki je stabilna in v kateri kar dobro živimo. Tudi No-

voles, vkljub na videz nepremostljivim težavam, ki so ga skozi vse leto pestile, nam zagotavlja mirnejše praznovanje ob Novem letu. Vsa načrtovanja za prihodnje leto stremijo za tem, da bi se v Novolesu na vseh nivojih še bolj potrudili in tako načrtovano tudi dosegli. Vsi vemo, da je v zaostrenih razmerah gospodarjenja, uspeh Novolesa odvisen predvsem od nas samih. Vsem delavcem Novolesa, našim zvestim bralcem pa še posebej želimo veliko osebnega uspeha, sreče in zdravja v novem letu.

Ob novem letu želimo tudi, da zmaga ideja o bratstvu med narodi in medsebojni pomoči, da bomo tako vsi v zadovoljstvu uživali sadove svojega dela. Na zdravje!

Uredništvo

Srečno in uspešno
leto '86

želijo

Samoupravni organi,
Druženopolitične organizacije
Poslovodni organi in
Uredništvo

Poročilo s 4. redne seje delavskega sveta DO Novoles

13. decembra je bila ob 10. uri v sejni sobi DSSS v Straži 4. redna seja delavskega sveta naše delovne organizacije. Na seji smo potrdili zapisnik 3. redne seje DS DO z dne 30. 10. 1985, sprejeli izhodišče plana za leto 1986, sprejeli delovni koledar za leto 1986, sprejeli poročilo o poteku sanacije tozda IGK, sprejeli osnutek samoupravnega sporazuma o temeljnih plana DO in ga poslali v 30 dnevno javno razpravo, verificirali SaS o temeljnih plana SOZD Uniles, sprejeli SaS o temeljnih plana ekonomskih odnosov s tujino SR Slovenije, poslali spremembe in dopolnitve Sas o združitvi SOZD Uniles in statuta SOZD Uniles v poprejšnjo obravnavo pred sprejemom na referendumu, razpisali referendum, sprejeli osnutek SaS o dodeljevanju drv in ga poslali v 30 dnevno javno razpravo, sprejeli por-

očilo o poteku praznovanj 40-letnice Novolesa in izvolili tov. Ivana Pezdirca za delegata v skupščino Jugoslovanske banke.

Delovni del seje je bil končan ob 12.40 uri in se je nadaljeval s svečanim delom ob 14. uri na Otočcu. Ob svečani seji sta navzočim spregovorila predsednik DS DO tov. Jože Bartolj in predsednik KPO tov. Janez Bajuk. Po kulturnem delu, v katerem so sodelovali učenci osnovne šole Vavta vas in Dolenjski oktet, je predsednik DS DO razdelil predstavnikom DS TOZD nagrade jubilatoma za deset, dvajset in trideset letno delo v DO Novoles. V jedilnici, kjer je bilo skupno kosilo in ples za jubilate in delegate DS DO, so predsedniki DS TOZD jubilatoma razdelili nagrade.

Janez Doltar

Kadrovske vesti za mesec november 1985

TOZD TVP: prišli: Roman Rozman; odšli: Jože Zupančič (sporazum), Anica Kastelic (upokojitev), Mitja Bukovec (na DSSS).

TOZD ŽAGA: prišli: Niko Poplašen, Marija Gracar (iz TOZD TPP), Jože Novak (iz TOZD TPP), Ivan Lipar (iz TOZD TPP); odšli: Franc Strojin (samovoljno), Janez Škulj (samovoljno), Karol Blatnik (upokojitev), Stanislav Jakelj (disciplinska izključitev).

TOZD TPI: prišli: Jože Novak, Anton Papež.

TOZD BOR: odšli: Milena Špiler (samovoljno), Martin Bizjak (sporazum), Brigita Jalovec (del. raz. za dol. čas), Slavica Poznič (sporazum), Ivan Rupar (samovoljno).

TOZD SIGMAT: prišli: Janez Žibert, Martin Pavkovič; odšli: Milutin Kostič (del. raz. za dol. čas), Danijel Rajšel (sporazum).

TOZD IGK: prišel: Alojz Rozman (iz TOZD TAP).

TOZD TDP: prišli: Andreja Kralj, Mira Rajak, Nace Hro-

vatič, Slavko Mišmaš in Rudi Škrbe (iz TOZD TGD).

TOZD TSP: prišli: Anton Koncilja, Jože Gosenica, Bojan Pirc, Slavka Mišjak, Zvonka Pavlin in Jožica Košir; odšli: Slavko Sladič (sporazum), Franc Retelj (sporazum), Tanja Germovšek (sporazum), Martin Klajder (sporazum), Senad Mešič (sporazum) in Franc Judež (na DSSS).

TOZD TPP: prišli: Jože Muren, Peter Barborič; odšli: Marjan Bele (sporazum), Duško Brajdič (disciplinska izključitev), Nada Jakše (v TOZD BLP), Marija Gracar, Jože Novak, Ivan Lipar (iz TOZD ŽAGA).

TOZD LIPA: prišli: Anica Marinkovič, Jožica Longo, Franc Švalj.

TOZD TAP: prišli: Rudi Fajfar, Marjan Novak, Marjan Fekonja, Franc Kastelic, Hasan Gjugja; odšli: Jože Peček (sporazum), Alojz Rozman (v TOZD IGK).

TOZD TKO: odšli: Biserka Vidovič (samovoljno), Petar Bekavec (disciplinska izključitev), Franjo Biščan (samovoljno, Vinko Matkovič (sporazum).

S skupnimi močmi in dobro voljo se marsikaj doseže

V tozdu TSP so dosegli zastavljene cilje

Eden največjih naših tozdov, tozd TSP, ki zaposluje 370 delavcev, je še sredi leta 1985 posloval na meji normalnega poslovanja. Grozilo je celo, da bo ob takih proizvodnih rezultatih, kot jih je pokazal do tedaj, začel ob koncu leta v izgubo. Na srečo se to ni zgodilo. Tozd TSP je z dodatnimi napor v zadnjem tromesečju uspel premostiti težave in izpolniti svoje obveznosti. Še več, uspelo mu je celo tako visoko postavljen plan za zadnje tromesečje prekoračiti. Delavci tozd TSP so dokazali, da je s strokovnim pristopom in prizadevnostjo delavcev mogoče premostiti marsikatero težavo in doseči zavirljive uspehe.

Kaj se je dogajalo?

Ravno ob najbolj kritičnem času, v avgustu, je dobil tozd TSP dodatna naročila iz Sovjetske zveze. Dodatna pogodba je bila dohodkovno privlačna in hkrati je predstavljala tudi dobra izhodišča za naročila v l. 1986. Ob podpisu pogodbe je napočil dramatične trenutek, postavljalo se je vprašanje, ali je tozd TSP zmožen izpolniti dodatne obveznosti. Nikakor ni enostavno izpeljati dodatnih aktivnosti. Priznati je treba, da je TSP to nalogo sprejel in izpolnil. Najprej so se dogovorili na samoupravnih organih za 12-urno delo in sprejeli vse

potrebne ukrepe za doseglo postavljenega cilja. Dogovorili so se, da bodo izboljšali organizacijo dela, da bodo na ta način izkoristili vse notranje rezerve. V ta namen so zagotovili:

- maksimalno usklajenost dela med oddelki
- dovolj velike zaloge posameznim delovnim mestom
- povečano delovno disciplino
- boljšo kvaliteto.

Navedene ukrepe so dosegli tako, da so se odgovorno lotili dela tako strokovne službe kot tudi delavci v proizvodnji. Koliko je bilo vložnega dodatnega napora, nam pričajo podatki o opravljenih nadurah. V mesecu oktobru je bilo opravljenih 17.618 nadur in v mesecu novembru 17.642 nadur. Pri tem je treba upoštevati, da so priskočili na pomoč tudi režijske službe tako iz tozda kot tudi iz DSSS.

Dodatni napor niso bili zastoj. TSP je v razmeroma kratkem času izpolnil dodatne planske obveznosti in si zagotovil tudi normalno poslovanje.

V oktobru in novembru so iz TSP odpremlili 57 vagonov pohištva v SZ in okrog 10 kontejnerjev na tržišče ZDA in Velike Britanije. Ob tem so dobave za domači trg tekle po zastavljenem planu. V tozdu TSP so dosegli torej res lep uspeh, ki je posledica odgovornega dela vseh delavcev. Obenem pomeni to tudi spodbudo za naslednje leto.

Za leto 1986 si v TSP postavljajo precej večji plan kot bo izpolnjen v l. 1985. Optimistično zastavljeni plan za l. 1986 pa zahteva tudi dodatne ukrepe in prizadevanja. Direktor tozda tov. Colnar Milan pravi: »Letos smo se marsičesa naučili, prihodnje leto moramo to s pridom uporabiti in se še bolje organizirati. Predvideno višino proizvodnje bomo morali dosegati že takoj v januarju in skozi vse leto. To nam poleg organizacijskih posegov narekuje tudi dodatno zaposlovanje v neposredni proizvodnji. Vendar ne smemo pozabiti, kar še posebej poudarjam, da bo moral vsakdo izmed nas v redu opraviti vse tisto, kar se nahaja v opisu njegovih del in nalog, če pa bodo razmere zahtevale še kaj več, bo pa tudi to moral opraviti. Mislim, da mi ni treba dokazovati, da bo rezultat našega tozda odvisen od kvantitete in kvalitete opravljenega našega dela.«

Upoštevajoč to, kar so v tozdu TSP dosegli v zadnjem tromesečju, lahko verjamemo, da bo prihodnje leto uspešno. To mu tudi vsi želimo.

TOZD TGD: prišli: Vojka Novak, Nevenka Kustrin, Marjan Pavlin, Mirko Koželj, Franc Rojc; odšli: Slavka Slak (v času poskusnega dela), Rudi Škrbe (v TOZD TDP), Slavko Mišmaš (v TOZD TDP).

TOZD BLP: prišli: Nada Jakše (iz TOZD TPP).

DSSS: prišli: Boris Pavlin, Metod Saje, Franc Staniša, Franc Judež (iz TOZD TSP), Mitja Bukovec (iz TOZD TVP).

Število zaposlenih delavcev po TOZD na dan 30. 11. 1985

TOZD	Moški	Ženske	Skupaj
TVP	125	166	291
Žaga	195	33	228
TPI	70	18	88
Bor	81	52	133
Sigmat	100	30	130
IGK	33	20	53
TDP	201	247	448
TSP	180	184	364
TPP	145	72	217
Lipa	93	23	116
TAP	75	57	132
TKO	102	44	146
TES	129	30	159
TGD	64	67	131
BLP	88	41	129
DSSS	119	103	222
Skupaj	1800	1187	2987

ZAHVALA

Ob smrti moje mame Marije Globokar se iskreno zahvaljujem OOS DSSS in sodelavcem za podarjena venca in izrečeno sožalje. Še posebej se zahvaljujem Rezki Kralj, Staniki Zupančič, Metki Pirc, Ismetu Čavševiču in Jožetu Kobetu za pomoč ob smrti moje mame.

Žalujoča hči
Marija Avguštin

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

Podjetje, iz katerega sta nastala sedanja tozda LIPA in BOR, se je formiralo 1960. To podjetje se je imenovalo Obrtno podjetje Splošno mizarstvo Krško. Nastalo je tako, da sta se združili mizar-ska delavnica podjetja »Sava« Krško in mizar-ska delavnica obrtnega mojstra Romana Dularja iz Krškega. Proizvodni program novonastalega Splošnega mizarstva je bilo izdelovanje izdelkov gradbenega in pohištvenega mizarstva. Ob ustanovitvi je podjetje zaposlovalo 26 delavcev in 4 vajence. Podjetje je v začetku poslovalo v dveh ločenih obratih in sicer v najemnih prostorih Župnišča Krško in v privatni delavnici Romana Dularja, ki je bil tudi prvi upravitelj podjetja. Kljub zastareli in pomanjkljivi strojni opremlitvi je podjetje poslovalo uspešno, kar je omogočilo gradnjo novih lastnih obratnih prostorov. Že naslednje leto, l. 1961, se je podjetje preselilo v nove prostore na Leskovškovi cesti. Leta 1962 se je Splošnemu mizarstvu pripojilo podjetje »LIPA« z obratoma v Prekopi in v Kostanjevici, l. 1963 pa še mizar-ska delavnica v Brestanici. V letih 1962 do 1965 je podjetje najelo še žago venecijanko v Malem Mraševem. Z združitvijo obratov se je program razširil na izdelavo in polaganje parketa, izdelavo embalaže in galanterije, žaganje hlodovine, tapetništvo in umetno mizarstvo. Število zaposlenih se je iz 26 povečalo na 112, kvalifikacijska struktura je bila razmeroma visoka, saj je bilo čez 60% zaposlenih kvalificiranih in visokokvalificiranih. Leta 1969 se podjetje odločilo za novogradnjo v Kostanjevici, ki jo je dokončalo l. 1973. Iz tega obrata je nastal sedanji tozd LIPA. Leta 1975 se podjetje odločilo za novogradnjo v Krškem. Novi proizvodni prostori so bili zgrajeni l. 1976, v nje se je preselila proizvodnja iz Leskovškove in

Brestanice. Iz tega obrata je nastal sedanji tozd BOR. V tem letu so se torej prejšnji štirje obrati združili v dva, v popolnoma novih obratnih prostorih, v katerih sta proizvajala pretežno stavbno pohištvo. Zaradi hitrega splošnega razvoja mizarstva postane v letu 1977 in 78 nadaljnja perspektiva razvoja podjetja vprašljiva. Zato so se l. 1978 začeli pogovori z Novolesom oz. pripojitvi. Referendum o pripojitvi je bil uspešno izveden 13. 10. 1978. 1. 1. 1979 postane podjetje z dvema tozdoma, LIPA v Kostanjevici in BOR v Krškem del Novolesa. Od takrat naprej si vsak tozd kroji svojo usodo sam. Do leta 1982 sta oba obrata izdelovala še naprej programe stavbnega pohištva. Po tem letu sta se oba tozda, v okviru razvojnih načrtovanj celotnega Novolesa, začela preusmerjati v industrijsko serijsko proizvodnjo. Z investicijskimi posegi, tako v tehnologiji kot objektih, sta dobila tozda popolnoma nove programe. V tozdu LIPA se je začela proizvodnja kopiranih in struženih elementov, v tozdu BOR pa proizvodnja rolltop omaric, regalov in miz. Število zaposlenih se je povečalo na 249 delavcev. V Lipi je zaposlenih 116 in v Boru 133 delavcev.

Otvoritev nove delavnice leta 1961 v Krškem na Leskovškovi cesti

Otvoritev novih proizvodnih prostorov v Kostanjevici 1973

GABRIEL SITAR direktor tozda

Sedanji direktor Gabriel Sitar je prišel iz DSSS v tozd BOR leta 1984. Tedaj se je tozd nahajal v prestrukturiranju in je potreboval nove strokovne sodelavce, leta 1985 je postal tudi direktor tozda. »Ob mojem prihodu v tozd BOR so se začele aktivnosti prestrukturiranja tozda intenzivno izvajati. Dotodanja proizvodnja stavbnega oz. t. i., investicijskega pohištva se je že opustila in uvajali smo novo serijsko industrijsko proizvodnjo. Pri tem smo morali seveda korenito poseči tudi v spremembo tehnologije in jo prilagoditi novi proizvodnji. Poleg tega smo izvedli tudi nekaj investicijskih posegov. Prenehanje iz prejšnje, obrtniške proizvodnje na novo industrijsko ni lahko. Ta proces še zmeraj teče, kar se pozna tako v proizvodnji kot tudi v poslovanju tozda. V proizvodnji imamo še vedno motnje, ki izvirajo deloma iz neprilagojenosti kadrov na industrijsko serijski način proizvodnje, pred-

vsem pa zaradi spreminjajočih se proizvodnih programov. Znano je, da je prilagajanje kadrov novemu načinu proizvodnje dolgotrajno in težko. Tudi nam ni bilo priznane. Iz teh ali onih razlogov smo izgubili tudi nekaj dobrega kadra, vendar smo se z

razumevanjem in podporo ostalega kadra uspeli skoraj v celoti prilagoditi novim razmeram. Veliko težje je pa s programi. Sedaj proizvajamo rolltop omarice (kabinete) za hišne računalnike, regale in mize. Program še ni ustaljen, zato se pojavljajo izpadi in majhne serije, kar se seveda pozna tako v produktivnosti kot (in predvsem) tudi v poslovanju. Naš cilj je, da čimprej dosežemo enoten program s trdno odjemalno mrežo. Bodočnost vidimo v miznem programu in v kooperaciji pri proizvodnji regalov in rolltopov STPP. Mi sami pa se moramo potruditi, da pridobimo na produktivnosti in kvaliteti. Trdno sem prepričan, da bomo te prehodne težave, ki se jih nihče ne more ogniti, v doglednem času prebrodili in postali tozd s solidnim poslovanjem.

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

ROMAN DULAR,
ustanovitelj splošnega
mizarstva Krško, iz katerega
sta nastala tozda Bor in Lipa

TONČKA ŽENER
vodja splošne službe

V Novolesu sem od 1. 1. 1978, ali bolje rečeno izhajam še iz enovite DO Splošno mizarstvo Krško. V osmih letih mojega dela pri Novolesu sem vseskozi doživljala spremembe: najprej sem bila računovodja DO, jeseni smo se združili v Novoles, leta 1979 je prišlo v Krškem do tozdiranja iz enovite DO v tozda »BOR« in »LIPA«. 1980 se je računovod-

ska služba iz prostorov tozda BOR preselila v Krško kot oddelek DSSS, kjer smo dobili še računovodsko službo tozda Sigmat. Kot vodja oddelka DSSS sem to delo opravljala do julija 1984, ko je prišlo do ukinitve oddelka. Od takrat opravljam v tozda »BOR« dela in naloge sekretarja.

Tako kot mene, ki sem vsa ta leta doživljala spremembe, je ista usoda doletela tudi de-

lavce v tozda »BOR« Krško. Iz utečenega programa stavbnega pohištva in notranje opreme je bilo treba preiti na industrijski način proizvodnje. Čeprav so delavci bili večinoma kvalificirani mizarji, je bil prehod težak. Večno iskanje novih programov in samih sebe je povzročalo pri delavcih nejevoljo. Nekateri so kar kmalu obupali in so si poiskali službo v drugih DO. Manjkajoče kadre smo začeli nadomeščati z novimi, in na veliko negotovanje z ženskami. Danes ima naša tozda 140 zaposlenih, od tega 87 moških in 53 žensk. Povprečna starost zaposlenih je 28 let. Fluktuacija je zelo velika, saj smo samo v letošnjem letu zaposlili 43 novih delavcev. V glavnem so to mladi ljudje s prvo zaposlitvijo, kar povzroča pri že tako moteni proizvodnji dodatne težave. Marsikdo bi se vprašal, zakaj takšen odliv kadra. Ob samem pogledu na tovarno dobiš lep vtis. Stavba je skoraj nova, urejena jedilnica, garderobe, dosegljive prometne zveze. A kaj, ko vsi hodimo na delo zaradi čim višjega osebnega dohodka, ta pa je v naši tozdi 45.618,— din (povprečni OD). V primerjavi s sosedi v občini pa krepko zaostajamo. Marsikdo se zaveda, da so taki osebni dohodki rezultat našega poslovanja. Za večino so naši rezultati, naše rdeče številke boleči, saj so v tozdi že vrsto let in so tudi tu pustili del sebe, nekaterim pa je kaj malo mar, kakšen je rezultat — važno je da dobi OD. Ti delavci ne čutijo pripadnost tozdi in ob prvi priliki odidejo.

Menim, da imamo premalo strokovnega kadra. Tega zelo težko dobimo, predvsem zaradi nizkih OD. Imamo nekaj študentov in sicer: dva na visoki lesni šoli, 2 lesarja V. stopnje in enega III. stopnje. V letu 1986 bomo razpisali še nekaj štipendij, posluževali pa se bomo tudi internega izobraževanja, kar bo prispevalo k naši boljši in kvalitetnejši proizvodnji, s tem pa tudi k višjim OD in lepšemu in boljšemu življenju, tako vsakega posameznika kot tozda v celoti.

DUŠAN ARH
direktor tozda BOR od 1. 1979
do konca leta 1984

»V podjetje, iz katerega sta nastala sedanja tozda BOR in LIPA, sem prišel že 1. 1968 in

Leta 1979 sta se obrata Bor in Lipa pripojila Novolesu, na sliki sta prva direktorja tozda Lipa Šoba Tone in tozda Bor Arh Dušan, med njima pa stoji Roman Dular ustanovitelj splošnega mizarstva Krško

bil dolga leta tehnični vodja. Če se ozrem nazaj na začetna leta, moram priznati, da smo se v teh letih vseskozi razvijali in rasli. Začeli smo z bornim izborom orodja in naprav, s katerim smo delali v sila ne-

večjo delovno organizacijo, da bi si zagotovili prihodnost.

Med več ponudbami je bila za nas najsprejemljivejša rešitev pripojitev k Novolesu, katerega glavna dejavnost je lesna proizvodnja. Tudi po pripojitvi k Novolesu (v začetku leta 1979) smo proizvajali nekaj časa še stavbno pohištvo. Toda ko je nastopila kriza v investicijski dejavnosti v Jugoslaviji, jo je začutil tudi naš tozda. Zmanjkovalo je naročil in tozda se je znašel v krizi. Ta situacija je narekovala prestrukturiranje tozda v industrijsko, serijsko proizvodnjo. K le-tej smo tudi pristopili. Leta 1982 smo začeli s serijsko proizvodnjo kuhinj in IKEA programov za izvoz. Iz več razlogov smo imeli hude težave pri prehajanju na nove programe, vendar smo vztrajali pri začrtani poti, ker je le ta perspektivna. Na tej poti je tozda tudi sedaj in želim mu, da dobi čimprej ustrezne programe, ki mu bodo zagotavljali prihodnost.«

primernih prostorih. Sčasoma smo nakupili boljše stroje in zgradili dve novi proizvodni hali. Ob koncu sedemdesetih let nas je hiter razvoj mizarstva kadrovske in organizacijsko prerasel in iskati smo morali

Otvoritev proizvodnih prostorov tozda Bor v Krškem 1976. leta

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

DRAGO COLNER
vodja proizvodnje strojne

V tozdu »BOR« delamo v celoti za izvoz na ameriško tržišče, zato so tudi težave temu primerne, še zlasti zato, ker je bila proizvodnja v tozdu do pred tremi leti obrtniško naročniška, to je izdelava stavbnega pohištva in notranje opreme za domači trg.

Ob preusmeritvi proizvodnje smo se in se še tudi danes srečujemo s težavami, ki so tudi vzrok slabemu poslovanju. Poleg problemov organizacijsko-tehnološke narave in velikega števila novih delavcev, ki še nimajo potrebnih izkušenj v industrijski proizvodnji, nas je ves čas spremljala neutečenost proizvodnje, zaradi menjave programov. Zaradi hitre spremembe programov prihaja v proizvodnji do problemov, kot so: neprav-

očasno pripravljena tehnološka dokumentacija, nabava potrebnih rezil,EPROMATERIALOV, polizdelkov in surovin ter izdelava potrebnih šablon. Vse to ima za posledico zastoje v proizvodnji in nato pokrivanje zastojev z nadurnim delom.

Do izgub časa prihaja tudi zaradi pomanjkanja proizvodnih, še zlasti pa skladiščnih prostorov, zato prihaja do pogostih premikov in prestavitve surovin, polizdelkov in elementov v proizvodnji in skladišču. Ta problem bo dokončno rešen z dograditvijo skladišča, ki bo predvidoma končano do konca tega meseca.

Kljub opisanim težavam je velika večina zaposlenih prepričana, da so te prehodnega značaja in da bomo samo z boljšo organizacijo in usposobljenostjo ter bolj kvalitetnim delom kos vedno zahtevnejšim in dohodkovno boljšim programom in da bomo le tako izplavali iz rdečih števil.

MARJAN ADAMIČ
vodja proizvodnje površinske

V delovni organizaciji tozda BOR sem šele krajši čas, zato se s proizvodno problematiko šele seznanjam in moram reči, da jo je kar dovolj.

Eden glavnih problemov, gledano s strani organizacije proizvodnje, je preširok proizvodni program, ki zahteva različne tehnološke postavitve in načine dela. Za takšno proizvodnjo pa je pomemben študij dela in časa in s tem pravilna ureditev delovnih mest, za kar pa praviloma vedno zmanjka časa. Vendar tendence v razvojni poti našega tozda le kažejo na to, da se bo proizvodni program ustalil in bomo v glavnem izdelovali mize, ki so tudi dohodkovno ugodnejše. Z enostavnejšimi programi bomo tudi precej prešli iz obrtniške proizvodnje v serijsko proizvodnjo. Pri dobri organizaciji proizvodnje je bistvenega pomena pravilno planiranje in postavljanje mesečnega plana z optimalnimi serijami, kar do sedaj ni bila praksa.

Da pa bo proizvodnja tudi realizirana, je potrebna zadostna tehnična opremljenost posameznih oddelkov z novejšo opremo, saj je danes nerealno pričakovati prodor na zahtevnem zahodnem trgu z iztrošeno in že zdavnaj amortizirano opremo.

Prav ta problem smo delno rešili z novo brusilko HESEMAN, saj je predpogoj za kvalitetno površinsko zaščito tudi kvalitetno brušenje. Vendar problem brušenja še vedno obstaja, saj je to operacija, pri kateri se pokažejo vse prehodne napake, ki smo jih naredili od izbire furnirja naprej. Bru-

šenje je eno najbolj zahtevnih operacij v proizvodnem procesu, in od njega je odvisna končna obdelava in videz izdelka. Tudi ročni spretnosti naših delavcev se imamo zahvaliti, da so naši izdelki miznega programa izdelani kvalitetno.

Druga zelo zahtevna obdelava lesa je površinska zaščita, ki pa v prostorih današnje lakirnice še do dandanes nima vseh pogojev za kvalitetno delo. Lakirniška oprema je neustrezna in ne dovoljuje uporabe najnovejših dosežkov na področju površinske obdelave. Ravno zaradi tega je kvaliteta dela preveč prepuščena ročni spretnosti in individualni presoji posameznika. Šele v lakirnici se dokončno pokažejo vse napake proizvodnega procesa in jih je ravno tukaj najtežje odpraviti, saj je izdelek že pred samim koncem izdelave. Še vedno je previsok razkorak med sodobnimi tehnološkimi postopki finalne obdelave in med postopki, ki jih uporabljamo pri nas.

Nova znanja in materiali si prepočasi utirajo pot v proizvodnjo, in tako je prepad med teorijo in prakso vedno večji. Vsako izboljšanje produktivnosti in proizvodnje zahteva nova vlaganja v opremo in še posebno v človeka, v njegovo izobraževanje in v njegov odnos do dela.

Končna faza izdelave določenega izdelka je montaža, ki je prav tako bistven člen v proizvodnem ciklu, saj bo navsezadnje kupec dobil samo tisto, kar bo končno zapakirano in zmontirano. Kvaliteta artikla pa je navsezadnje odvisna tudi od tistega človeka, ki bo zadnji prečeval ali je izdelek dovolj kvaliteten za zahtevan ameriški trg.

Povedati moram, da je naša temeljna organizacija v primerjavi z ostalimi sozdi — izdelovalci pohištva še zelo mlada in v fazi reorganizacije, zato se še

ubadamo z začetnimi težavami, ki pa nikakor niso nepremagljive. Samo sodelovanje in kontinuiran razvoj bo prinesel napredek, samo prenašanje znanja in vodenja bo prispevalo k kvalitetnejši proizvodnji. Brez novega vlaganja v modernejšo proizvodnjo je ves trud zaman, in samo z ročnim delom rezultatov ne bo. Potrebno je razvijati tudi inovativno dejavnost, ki je v naši deželi popolnoma izumrla, kar je rezultat tudi nezadovoljstva delavcev do rezultatov njihovega dela.

Cilje smo si vsi zastavili in upam, da jih bomo s skupno močjo tudi dosegli. To so boljša in večja proizvodnja, realnejše izkoriščanje surovin, boljša delovna disciplina in ne navsezadnje boljši življenjski standard in zadovoljstvo.

MARJAN PILTAVER tehnološka priprava dela

Prehod od proizvodnje stavbnega pohištva in opreme objektov na serijsko proizvodnjo pohištva za izvoz je bil izredno boleč, posebno še zaradi ponesrečene izbire programa za firmo IKEA ter hrastovih miznih plošč.

Zadnji dve leti sta minili v iskanju ustreznega programa glede na tehnološke zmožljivosti tozda. Živeli in delali smo takorekoč »iz rok v usta«, saj smo šele v zadnjem četrtletju uspeli izoblikovati plan za tri mesece v naprej.

Zaradi nizke kvalifikacijske strukture je bila nujna stro-

IVAN GRABNAR
predsednik delavskega sveta

V tozdu BOR sem zaposlen od leta 1962. Med tem sem opravljal vrsto voljenih funkcij. Od oktobra 1985 sem predsednik delavskega sveta. Do tedaj pa sem bil predsednik IOOS tozda. Ker sem daljše obdobje bil predsednik IOOS, bom podal poročilo o delu sindikata.

V zadnjih letih je bilo delo našega sindikata intenzivno. To so narekemale razmere, v katerih se je nahajal naš tozda. Sindikat je vseskozi podpiral prizadevanja pri prestrukturiranju tozda, tako da smo sedaj dosegli razmeroma vidne rezultate in razrešili marsikatero kadrovske težave. Naš sindikat je posvečal veliko pozornost tudi standardu delavcev.

Glede na to, da smo v dveh letih lansirali v proizvodnjo 28 novih izdelkov v različnih izvedbah in finiših in pripravili nekaj desetih vzorcev mislim, da je odveč vsaka razlaga o bremenu, ki ga nosi šorazmerno neizkušena in strokovno šibka tehnološka skupina.

Velik problem predstavlja zastarelost opreme in njena učinkovitost glede na kvantitativne in kvalitativne zahteve.

V zadnjem letu je bilo na tem področju veliko dosežena in izboljšana, kar je tudi v določeni meri posledica stabilnejšega programa oziroma postopne preusmeritve na mizni program.

Izvedli smo referendum, sprejeli spremembe samoupravnih aktov in spremembe v organizaciji tozda. Formirali smo sanacijski odbor, ki ga je vodil tov. Sitar. Le-ta je dokaj uspešno reševal zadnje naloge.

Okrepili smo tudi vzdrževalno službo z namenom, da bi poleg učinkovitega odpravljanja zastojev v proizvodnji pospešili tudi inovacijsko dejavnost, ki pa zaenkrat še ni zaživela, predvsem zaradi nezkušenosti samih vzdrževalcev in tudi delavcev v proizvodnji. Prav tu nam manjka sposobnih delavcev — inštruktorjev.

Upamo, da bomo z ustreznimi študijskimi in kadrovske politike pridobili prepotrebni strokovni kader ter tako sčasoma postali strokovno manj odvisni od pomoči ostalih tozdov in z njimi poglobljali stike z medsebojnimi izmenjavami izkušenj, ki jih nekaj že imamo — slabih in dobrih.

Skrbeli smo za oddih v letovišjih, za obolele starejše delavce, sodelovali pri izbiri kandidatov za vodstvo tozda. Vsako leto smo prirejali tudi izlete. Tudi od naših delavcev, ki odhajajo v pokoj se redno poslovimo in jih primerno obdarimo. Vseh upokojujencev se spominjamo, jim organiziramo prevoz na vsakoletno slovesnost v Stražo in Dolenjske Toplice na srečanje upokojujencev celotne DO Novoles. Vsi upokojujenci prejema tudi brezplačno glasilo Novolesa, tako da so seznanjeni z vsemi dogajanjem iz DO Novolesa — Unileasa.

Za športno rekreativno dejavnost imamo v najemu stezo za kegljanje v hotelu Sremič. Naši tovariši se udeležujejo tekmovanj v okviru OSS Krško, zlasti še tekmovanj v DO Novoles. Fantje so dosegli že kar lepe rezultate v različnih disciplinah tekmovanja.

Pri delu sindikata smo se srečevali tudi s težavami. Predvsem nismo mogli v celoti rešiti problemov na področju zadovoljstva delavcev z delom in osebnimi dohodki. Kljub temu menim, da ima naš sindikat ustrezno mesto in vidno vlogo.

Novemu vodstvu IO OOS želim obilo dobrih delovnih uspehov in rezultatov, saj za to obstajajo vse realne možnosti.

ALOJZ LEVIČAR
predsednik IO OOS

V sedanjem tozdu BOR sem zaposlen od leta 1960, torej od vsega začetka. Predsednik IO OOS sem od oktobra 1985, prej pa sem bil dve leti predsednik delavskega sveta.

Ker mi je dejavnost delavskega sveta bolj poznana, podajam poročilo o delu samoupravnih organov v našem tozdu. Ravno, ko sem sprejel funkcijo predsednika delavskega sveta, smo sprejeli tudi ukrep prestrukturiranja tozda. S tem se je vloga delavskega sveta avtomatsko povečala. Pred nami je bila vrsta pomembnih odločitev, ki so bile vse po vrsti daljnosežnega značaja. Seje delavskega sveta so bile pogoste, na njih so sodelovali tudi predstavniki iz družbenopolitične skupnosti in iz delovne organizacije. V takih razmerah je naš delavski svet odgovorno in prizadevno zastopal interese tozda. S sklepčnostjo nismo imeli nikoli

Računalniška obdelava v tozdu Bor

težav. Člani delavskega sveta so materiale dnevnega reda temeljito preštudirali, in se zato tudi z vso odgovornostjo

FRANC PETAN
sekretar OO ZK

Poudarjam, da je glavna tema naših pogovorov problematika in situacija naše tozde. Vendar samo pogovori in fraze ne prinašajo željenih ciljev, če se vsi zaposleni ne bodo zavedali, da je izhod iz sedanje krize le v poštenem in discipliniranem delu. Na tem področju pa na žalost le zelo počasi napredujemo, kar je tudi odraz pasivnega dela vseh DPO v naši tozdi.

Pred kratkim sem prevzel funkcijo sekretarja OOZK in zato še nimam dovolj izkušenj, da bi lahko govoril o končnih ciljnih politične akcije, katero moramo speljati v vseh DPO,

Nova hala v tozdu Lipa

še naprej pa v ZK in OOZSM. Vendar delo v preteklem obdobju nas vse spodbuja k večji aktivnosti in resnosti. Naša OOZK se bori tudi s premajhnim članstvom, saj nas je od 140 zaposlenih le pet komunistov in to samo eden iz neposredne proizvodnje. To pa nas obvezuje, da spodbudimo slehernega zaposlenega v prizadevanju za uresničitev programa naše TOZD tudi za prihodnje obdobje. Spodbuditi moramo tudi delo mladih, kajti kljub velikemu številu le teh, ni čutili nobenih aktivnosti v mladinski organizaciji. Res smo v zadnjem času vsi mnogo bolj obremenjeni z delom v

Sedaj, ko je najhujše obdobje prestrukturiranja mimo, so se razmere tudi na področju samoupravnega odločanja ustalile. V oktobru smo izvolili nove člane delavskega sveta, katerim želimo veliko uspeha pri njihovem delu.

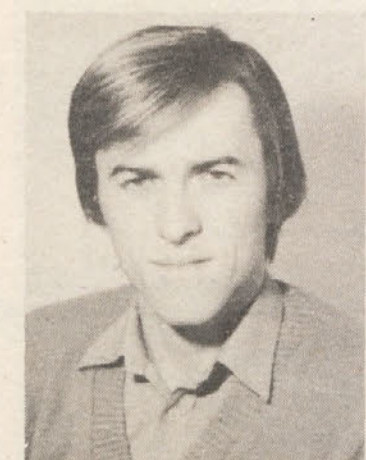
ZDRAVKO BOŽIČ
izmenovodja v strojni delavnici

»V tozdu BOR sem zaposlen od leta 1962. Pred prestrukturiranjem tozda smo izdelovali pisarniško opremo, stavbno pohištvo, opremo za trgovine predelne stene, hotelsko opremo. Sedaj smo se radikalno preusmerili v novo industrijsko proizvodnjo. Seveda smo imeli ob prehodu težave,

naturah in nočnim delom, vendar to ni razlog za melanholijo, ki vlada v našem političnem življenju, lahko je samo razlog za razmišljanje vsakega zaposlenega, kako s svojim delom doprinese k čim prejšnji normalizaciji stanja in dela v naši tozdi.

MIRAN FAKIN
predsednik OO ZSMS

Nalogo predsednika OO ZSM sem prevzel v letošnjem letu. Naša organizacija šteje 74 članov. Smo zelo mlad kolektiv. In kaj smo naredili mladinci v letošnjem letu? Organizirali smo mladinsko delovno akcijo v naši tozdi z zelo slabo udeležbo, udeležili smo se delavskih športnih iger, sprejeli smo štafeto mladosti, ko je potovala skozi naše mesto. Res je, da smo neaktivni vendar mislim, da so za to subjektivni in objektivni vzroki. Delamo v dveh pa tudi v treh izmenah. Delavci so iz oddaljenih sosednjih vasi in so vezani na avtobusne zveze in doma še na trdo kmečko delo,

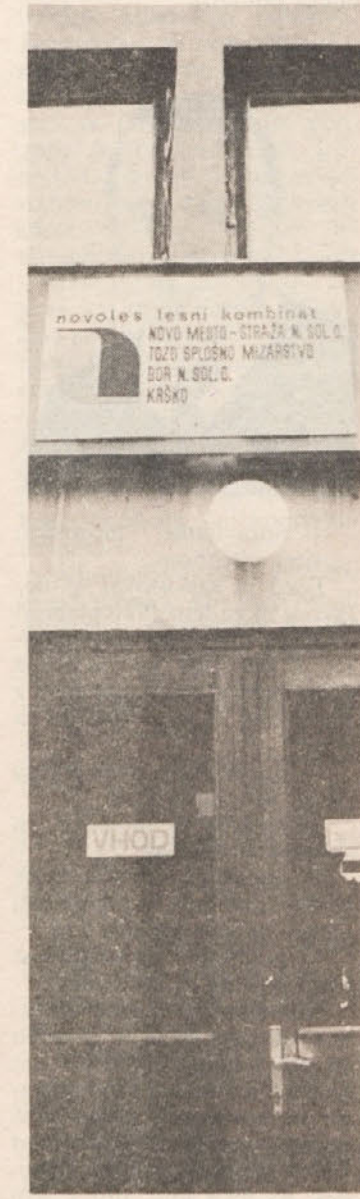

JOŽICA PIRC
delavka v strojni obdelavi

»V tozdu BOR sem zaposlena od l. 1983. V tem kratkem obdobju sem se popolnoma živela v naše okolje. Sodelavci se dobro razumemo, delo je dobro organizirano in prav dobro se počutim. Za bodoče si želim, da bi dobro poslovali.«

Srečno
1986

Veliko je tudi nadurnega dela. Upam, da bo naša organizacija v bodoče bolj delovala, posebej pa si želim, da bi bili mladinci delovni in čutili pripadnost tozdi.

izgubili smo precej tudi kvalificiranega kadra. Kolektiv se je precej pomladil. Pri delu imamo precej težav s priučevanjem, vendar pa upam, da bomo hkrati s stabilnejšim programom dosegli tudi večjo storilnost. Moja želja je, da nam dela ne bi zmanjkalo in da bi dobili v proizvodnjo večje serije, ki bodo zagotavljale tudi večjo dohodkovnost.«

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

ANTON ŠOBA

direktor tozda LIPA

Ob priključitvi DO Splošno mizarstvo Krško za obratoma v Krškem in Kostanjevici, kjer je bila potrjena na referendumu z dne 13. 10. 1978 k lesnemu kombinatu Novoles, sta ta dva obrata postala samostojna tozda, katerih proizvodni program je bil proizvodnja stavbnega pohištva, s tem, da je tozda BOR imel poudarek na proizvodnji notranje opreme.

Tozda LIPA je v svoje planske dokumente za srednjeročno obdobje 81—85 zapisal, da bo predmet poslovanja:

— izdelovanje stavbnega pohištva

— vgrajevanje stavbnih in pohištvenih elementov

— steklitev in oplesk stavbnega pohištva

— opravljanje mizarških storitev občanom.

Tozda je zaposloval 85 delavcev in za leto 1980 planiral 39,9 mil. din celotnega prihodka. V letu 1981/85, razširjuje svoje proizvodne kapacitete z investicijo 23 mio. dinarjev in sicer:

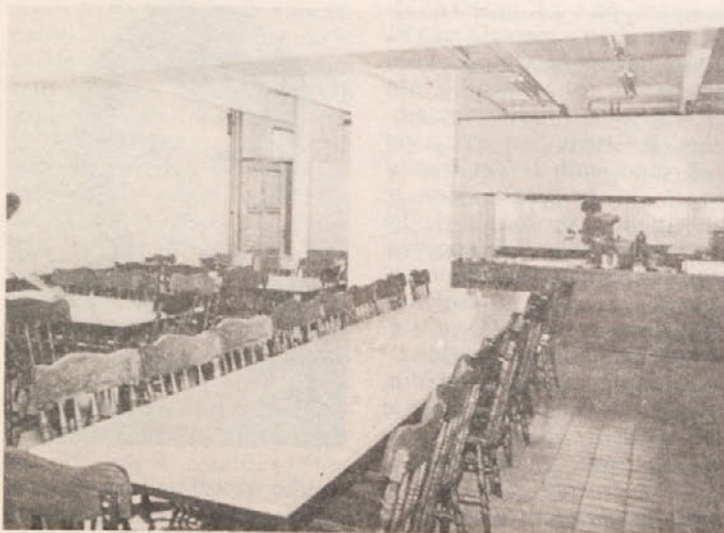
— dopolnitev obstoječega proiz. programa tozda

— nabava tehnološke in skladiščne opreme

— izgradnja nove dodatne proizvodne hale in adaptacija »lope« za skladiščenje lesa

— povečati zmogljivost trafo postaje in kotlovnice.

Novogradnja je predvidevala postavitev 1152 m² površin za proizvodnjo skladišča, ter aneks z jedilnico in sanitarijami in upravnimi prostori. Z nameravano investicijo bi tozda LIPA povečala celotni prihodek na 49,4 mio. din v letu

Nova prepotrebna jedilnica v tozdu Lipa

1985, seveda po takratnih ocenah. Predložen razvojni srednjeročni program je bil usklajen in obravnavan na nivoju DO in tozda v skladu s srednjeročnim programom in njegovimi cilji.

Razširitev proizvodnega programa za obdobje 81—85, je temeljila na sledečih izhodiščih:

— program z več vloženege dela in višjo obliko predelave

— program, ki bo izvozno zanimiv

— program z večjo izkoriščenostjo vgrajenih zmogljivosti.

Za predviden obseg programa so bile predvidene tehnološke rekonstrukcije v smislu:

— zamenjave izrabljenih strojev

— organizirati tehnološki proces

— osvojiti nove tehnološke procese.

S planom je bilo postavljeno, da bo celotna investicija zaključena v I. četrtletju leta 1985. Zastavljen termin je bil realno postavljen, kajti finančne sposobnosti so bile tako naravnane. Tako zastavljen investicijski termin je narekoval, da smo v letih od 80—84, izvrševali manjša investicijska poseganja po realnih možnostih ob skupni finančni pomoči DO.

V letu 1983, smo postavili novo kotlovnico za lesne odpadke, kar je pomenilo veliko pridobitev za naš tozda, ker je energija (kurilno olje) postajala vsak dan dražja. Boljši pogoji dela so imeli vpliv na boljše gospodarjenje, vendar v osnovi nismo dosegali potrebnih rezultatov, kajti pestili so nas problemi, katerih rešitev smo videli v predvideni investiciji

in sodobnejši tehnološki opremljenosti.

Na dokaj uspešna leta 80—81 smo v letu 82, posebno v drugi polovici leta občutili motnje, kar je izhajalo iz gospodarskih težav v naši družbi in odloku o zmanjšanju investicij. Pričela se je »bitka«, če temu lahko tako rečem, kdo bo delo dobil, kdo bo konkurenčen in kdo bo naročniku del lahko nudil kredit. Tudi naš BLP in PFS sta se potrudila, da so se našla sredstva za kredite, ki so jih zahtevali naročniki, vendar posredniki kot Lesnina, Slovenijales itd. so bili močnejši. Tako smo dela dobivali preko njih, ti so pa seveda zahtevali svoj delež, v višini vsaj 6 — 8% od pogodbenega zneska.

Skokovito naraščanje cen, surovin (žagan les) in ostalim materialom, ter ostale težave je imelo posledico, da je tozda v letu 1983 zašel v težave. Da bi se analiziralo stanje v tozdu, je bila od strani KPO Novoles postavljena komisija za odpravo motenj, ki je z delom pričela v mesecu juliju. Naloga komisije je bila, da bi z dodatnimi ukrepi dosegla izboljšanje stanja. Delo komisije je bilo toliko uspešno, da se izguba v TOZD ni povečevala in je ob bilanci leta 1983, znašala 11.000.000 din.

Začetek leta 84, je bil za tozda zelo boleč. Nastopila je »agonija«, kako iz labirinta problemov izdelati predlog, v katerem bomo videli izhod iz težav. Sanacijska komisija, ki je bila sestavljena iz strokovnih članov za posamezna področja, je ugotovila, da za zatečeno stanje ni izhoda. Sklep komisije je bil, da je potrebno pridobiti nove pr-

oizvodne prostore, posodobiti tehnologijo, nabaviti dodatno strojno opremo, urediti pomožne prostore in kar je najvažnejše najti ustrezni program na proizvodnji stavbnega pohištva. Rešitve smo iskali v okviru Novolesa in izven njega. Izoblikovali so se tudi predlogi, da bi v kooperacijskem smislu sodelovali z velikimi proizvajalci stavbnega pohištva v smislu serijske proizvodnje. Tako so bili vodeni razgovori s kombinatom »Inles« iz Ribnice o možnosti sodelovanja. Po analizi razgovorov smo prišli do skupnega mnenja, da bi nas tako sodelovanje pripeljalo v podrejeni položaj. Takrat je vladalo stanje, ki ga je danes težko opisati, kajti rdeče številke v tozdu so bile vsak dan večje. Vzporedno z iskanjem rešitev so se v Novolesu snovali koncepti prestrukturiranja pohištvene proizvodnje, ki bi temeljili na osnovi kooperacijske proizvodnje. Tako je bil na nivoju KPO in Razvojne službe Novoles izoblikovan predlog, da se tozda LIPA, kot prva v Novolesu vključi v prestrukturiranje pohištvene proizvodnje, kar je pomenilo, da LIPA preneha s proizvodnjo stavbnega pohištva. Za nadomestilo naj bi začeli s proizvodnjo kopiranih in struženih elementov za potrebe Novolesovih TOZD. Obstoječa proizvodnja struženja v tozdu TDP in kopiranja v tozdu TSP se prestavi v LIPO.

Z obstoječo strojno opremo in dokumentacijo.

Na zboru delavcev meseca aprila leta 1984, ob prisotnosti pred. KPO in članov, ter odgovornih delavcev razvoja, smo sprejeli sklep, da se preneha s staro proizvodnjo. Hkrati je bil predložen sklep, da se ne sklepa več pogodb za izdelavo stavbnega pohištva.

Večina v tozdu smo bili mnenja, da smo dobili rešitev v novi proizvodnji, ki bo pomenila sigurnejši in boljši jutri. Od sklepa do realizacije je preteklo 6 mesecev, ko smo 15. nov. iz TDP pripeljali prve 3 stružnice in v mesecu decembru že odpremili v TDP prvih 130.000 kosov struženih elementov. Med tem časom, od aprila pa do sredine novembra nas je čakalo veliko dela:

— čim hitreje dokončati obveze na stari proizvodnji, ki jih ni bilo malo

— pridobivanje gradbene in tehnološke dokumentacije

— pričetek gradnje novega proizvodnega loka in pomožnih prostorov kot:

- trafo postaje
- kompresorske postaje
- kompletnega ventilacijskega sistema s filtrom MX — Moldov

— brusilnice, ter aneks z garderobo, jedilnico in pisarniškim delom

— usposabljanje delavcev za novo proizvodnjo, ki se je odvijala v TDP in TSP. Usposabljanje se je pričelo 6 novembra.

S preobrazbo proizvodnih delavcev in usposobitvijo celotnega kadra, je bilo potrebno pridobiti nove kadre. V tozdismo imeli lastne vzdrževalne službe, katero je bilo nujno formirati. V času prestrukturiranja je nekaj delavcev odšlo iz tozda in si poiskalo delo drugje.

V leto 1985 smo stopili z veliko volje in zagnanosti. Res je bilo še veliko neresenih nalog. Stara proizvodnja se je umikala prihajajočim strožnicam in ostalim strojem. Začetna proizvodnja v decembru 1984 se je v januarju nadaljevala z povečanim obsegom. Proizvodnja se iz meseca v mesec povečuje, tako bo v letošnjem letu višina proizvodnje na struženih elementih dosegla 3.200.000 kosov.

Pri gradnji novega proizvodnega loka ni šlo vse po planu. Gradnja je kasnila 3 mesece. Zastoj je povzročila ostra zima.

Po izdelanem sanacijskem programu bi morala najprej steči proizvodnja kopiranih elementov. Splet okoliščin je zahteval ravno nasprotno. Proizvodnja kopiranih elementov je pričela v sredini meseca junija in to samo na dveh ključnih strojih in sicer na eni kopirki in eni brusilki. Letošnja proizvodnja bo dosežena v višini okoli 100.000 kosov kopiranih elementov.

Z letnim planom za leto 1985 je bilo planirano, da bi Lipa ustvarila 533.000.000 din celotnega prihodka in fizičnim planom proizvodnje:

- 2.900.000 kosov struženih
- 270.000 kosov kopiranih elementov

Proizvodnja struženih elementov bo presežena. Izpad na kopiranju pa sem že omenil. Pričakujemo, da bomo leto zaključili brez rdečih števil.

Da je prestrukturiranje proizvodnje potekalo dovolj us-

pešno, se moramo zahvaliti izrednim naporom KPO, razvojni službi, investicijski službi in delavcem TDP in TSP za strokovno in ostalo pomoč.

Kdor pride danes med nas, se lahko prepriča, da smo postali tovarna s čvrstim proizvodnim programom, da smo dobili tovarno, v kateri je lepo delati. Celotna investicijska naložba je Novoles veljala okoli 25 starih milijard dinarjev, od tega okoli 10 milijard v gradbeno instalacijsko delo, ostalo je pa ocenjena vrednost novih in prenešenih strojev iz TDP in TSP. Tovarna danes obratuje v dveh rednih izmenah, s tem, da proizvodnja kopiranih elementov teče v treh izmenah. Tozditrenutno zaposluje 117 delavcev. Okvirnost celotne investicije bo zaključena v I. četrtletju leta 1986, ko bo stekla proizvodnja briketov. Tedanja proizvodnja briketov bo znašala cca 2.500 ton. Investicijska naložba za briketirnico bo znašala 4 milijarde starih dinarjev.

Naj končam ta zapis z mislijo, ki jo je izrekel naš predsednik KPO. Delovanje funkcij kooperacijske proizvodnje mora biti stoddostno zanesljivo in odgovorno, saj se vsaka napaka ali neupoštevanje plana (rokov, kvalitete, količine) posledično odraza na vseh ostalih enotah.

Menim, da se te odgovornosti v LIPI zavedamo in smo odgovorni za dosledno izvajanje zastavljenih ciljev.

SILVO MIKLAVŽ vodja priprave dela

V »LIPI« oz. prej Splošno mizarstvo Krško sem že od leta 1967. Najprej sem bil tri leta vajenec. Potem sem delal razna mizarstva dela, največ na montaži po raznih objektih v domovini in tudi nekaj na tujem. Leta 1977 sem bil postavljen za tehnologa študija časa in kvalitete, letos maja pa za vodenje priprave dela.

Začetek mizarstva v Kostanjevici sega v leto 1961. Začelo se je v hlevskih prostorih veleposestnika Bučarja, to je tam, kjer stoji danes lepo urejena NOVOTEHNA in BEOGRAJSKA BANKA. Delali smo v slabih pogojih, saj smo imeli ročni oddelek v nadstropju. Imeli smo zelo skromno strojno opremo, zato so bile tudi želje po čim boljšem vedno večje. Tako

Detalj iz proizvodnje v tozdu Lipa

smo v letu 1973 zgradili nove prostore, jih opremili z nekaj nove opreme in si tako zagotovili vsaj za takrat dobre pogoje za delo. Istočasno smo združili obrata Prekopa in Kostanjevico. Šele od tu naprej pa se pojavi priprava dela, in sicer z vodjem priprave in enim tehnologom. Kaj drugega za takratne razmere in mišljenja ni bilo potrebno za okoli 80 zaposlenih. Vendar razvojna pot je šla dalje čeravno je bila težka, prepredena z ranimi ovirami in precej za drugimi. Tako smo v letu 1977 in 1978

ugotovili in po vročih razpravah sklenili, da se pridružimo k takrat že zelo dobro stoječemu NOVOLESU. S to povezavo smo postali TOZD, s tem rešili samoupravno organiziranost, ustrdili ekonomski položaj in pridobili določene službe skupnega pomena v NOVOLESU, ki so nam bile nujno potrebne. Vendar program ostane isti z istimi službami in kadri le v drugačni obliki organiziranosti. Dobili smo direktorja tozda, začeli z novimi oblikami študija časa in delno kvalitete, organizirali se

na področju materialnega knjigovodstva, dobili še enega tehnologa konstruktorja, tako je nam še kar nekako šlo. Pozabili pa smo na razvoj v smeri izdelave stavbnega pohištva. Tehnološko in organizacijsko smo bili zopet precej za drugimi tovrstnimi podjetji. Ko pa smo se po komercialni plati oprli še predvsem na LESNINO, dodali še več svojih slabosti, so se začele pojavljati rdeče številke. Bila je ustanovljena sanacijska komisija v NOVOLESU, da ugotovi kaj je in kaj se da narediti. Tako smo prišli do spremembe programa in do investicije. Ob spremembi je bilo tega in onega veliko, na koncu pa smo kar nekako zadovoljni sprejeli spremembo. Po približno taki poti smo prišli do programa izdelave struženih in kopiranih elementov.

Sedaj delamo to že leto dni in od začetka, kot vsepovsod, nastopijo razne težave. Največ problemov je bilo na osvojitvi programa in sicer pri prenosu tehnologije s postopki ter preobrazba vseh nas, na nov način dela, takorekoč iz obrtniško industrijske oblike proizvodnje na popolno specializiran industrijski način in to še v smislu kooperacijskega programa, ki se sedaj razvija v NOVOLESU.

Samo tehnološko službo imamo sedaj organizirano po nekakih trenutnih potrebah in sicer na področju:

- kvalitete obdelave
- strojno vzdrževanje strojev in opreme
- študija časa
- strojno obdelavo z izdelavo vzorcev in šablon

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

Trenutno imamo največ problemov z vzdrževanjem strojev in opreme. Težave so predvsem zaradi preveč različnih proizvajalcev naše strojne opreme, kar narekuje veliko rezervnih delov. To pa je zelo drago pa še roki dobave so zelo dolgi. Težave imamo tudi vseskozi z kadri, ker te profile v kovinski industriji drugače stimulirajo. Da pa osvoji tehnologijo stroja, pa še toliko različnih, ob tem, da je vse iz uvoza, so težave razumljive. Zato bomo morali prav na tem marsikaj narediti. S tem bomo lažje dosegali plane in seveda kvaliteto izdelka.

Drugo je problem z zagotovitvijo kvalitete. Na tem področju smo že marsikaj dosegli in moram reči, da je v tako kratkem času zelo v redu. S strani naših odjemalcev je bilo dosti pohval in tudi kritike. Vsaj upam da je tako, saj smo se dela vedno resno lotili in napake odstranili.

Popraviti oz. uskladiti moramo še nekatera odstopanja v dimenzijah in se dogovoriti o kriterijih prevzema, tako surovine kot polizdelkov. Zahtevana kvaliteta pa je po zelo strogih kriterijih, kar močno občutimo in moramo marsikaj dodelovati oz. popravljati.

Dosti problemov nam zadajajo tudi normativi časov in pisanje tehnoloških postopkov oz. določanje teh. Še posebno, ker iz tega izhaja kalkulacija naših izdelkov s tem pa je povezan prihodek TOZD. Težave so še večje zaradi nedorečenosti tehnoloških vrstnih redov in končne izdelave. Dodatno smo osvajali razne operacije, spremembe pa so tudi zaradi vse večje zahteve po kvaliteti. Zato se ravno tu vidi potreba po računalniško vodeni obdelavi nekaterih podatkov v TOZD neposredno. Računamo da bomo to delno rešili z hišnim računalnikom.

Zadnje čase se vse več pojavlja novih modelov, za katere izdelujemo vzorce in razne šablone. Tega se vse več predvideva, zato smo se odločili zgraditi šablonarno oz. vzorčno delavnico, ki nam bo te probleme nekako rešilo, s tem pa bomo lahko uredili in posodobili brusilnico rezil. Posodobiti brusilnico pomeni urediti odesovanje, dobiti avtomatski stroj za brušenje ravnih

rezil in brušenje nožev za Good speede, ki so zelo težki za brušenje.

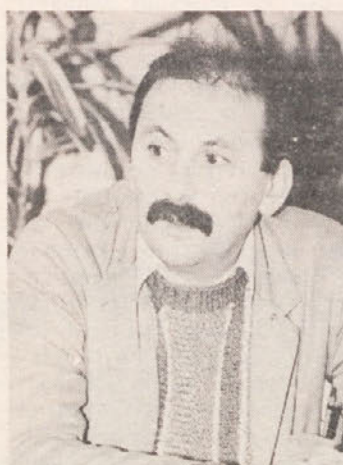
Takoj po novem letu bomo preuredili briketirnice ter skladiščne prostore in povečali oddelek kopiranja zaradi prevzema dodatnih operacij v smislu popolnega dokončanja elementov, ki bodo potem šli direktno na lakiranje.

Pri tem moramo pripomniti, da se pri investicijah premalo strokovno posvetujemo in nemalokrat na videz cenejšo rešitev zelo drago plačamo, zato smatram, da bo tako tudi pri briketirnici.

Na splošno pa smo kar zadovoljni. Moram pohvaliti vse, ki so kakorkoli sodelovali pri prenosu tehnologije in tiste, ki so danes povezani z našimi službami. Zahvaliti se moramo vsem, ki so se danes ali kdajkoli prej skrbeli za Kostanjevico, da smo danes kljub težkim časom za gospodarstvo brez izgube in imamo tudi dobre pogoje za delo. Zato nas vse skupaj obvezuje, da bomo še bolj upravičili zaupanje ter razvijali tehnologijo v smeri cenejšega in kvalitetnejšega izdelka.

JURE LEGAN vodja proizvodnje v LIPI

Vodenje v tozdu LIPA sem decembra 1984, ko so bili pogonani prvi stroji, ki so bili preseljeni iz tozda TDP v Straži. Tedaj se je končala faza preusmerjanja proizvodnje iz stavbnega pohištva po naročilu v proizvodnjo kopirnih in struženih elementov. Sedaj stružimo in kopiramo elemente za tozde TSP, TDP, in TGD. Večino strojnega parka, s katerim razpolagamo, smo prinesli iz tozdov TDP in TSP, nekaj smo jih pa dokupili. Tre-

nutno delamo v dveh izmenah in v nadurah. Na leto izdelamo 4.300.000 struženih elementov in okrog 300.000 kopiranih elementov. Zaradi neprivajenosti kadrov v proizvodnji nastopajo včasih večje, včasih manjše težave pri organizaciji in vodenju proizvodnje. Razmere se hitro izboljšujejo in mislim, da bomo v čim krajšem času motnje odpravili. V začetku uvedbe nove proizvodnje smo imeli težave tudi pri doseganju normativov, sedaj pa pri večini delavcev tega problema ni. Delavci so se dokaj hitro prilagodili ritmu proizvodnje, čeprav so še nekateri, ki imajo premalo občutka za odgovornost. Želim si, da bi s pravilnim odnosom do dela dosegli normalno izvrševanje planov, da ne bi bilo več treba delati v nadurah in da bi se vzpostavili pristni odnosi med delavci.

LADO LENČIČ predsednik DS TOZD »LIPA«

V tozd »LIPA« sem zaposlen od l. 1959. Začel sem v nekdanji LIPI Prekopa, ki se je l. 1960 združila v Splošno

mizarstvo. Sedaj sem že tretjič predsednik delavskega sveta. To funkcijo sem prevzel v neprijetni situaciji, ko smo se borili z rdečimi številkami in izvajali prestrukturiranje proizvodnje. V prizadevanju za izboljšanje položaja tozda, je naš delavski svet seveda intenzivno sodeloval. Odločati smo morali o zelo pomembnih zadevah, ki so dolgoročnega značaja. Čeprav se je bilo pogosto težko odločati, smo vendar, vsaj upamo, sprejeli take odločitve, ki bodo našemu tozdu prinesle sigurno bodočnost. Člani delavskega sveta redno hodijo na sestanke, so delavni in čutijo visoko stopnjo odgovornosti. Čeprav smo se nahajali v krizi in izvedbi radikalne tehnolo-

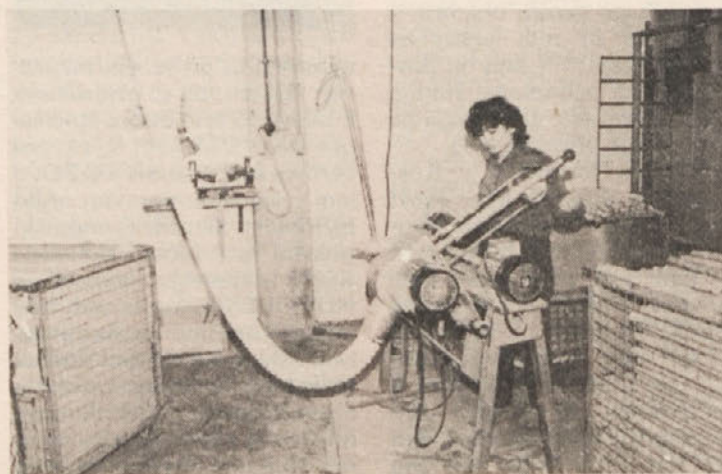

ške in druge spremembe, delo delavskega sveta ni bilo okrnjeno. Delavski svet z vsa resnostjo proučuje vse točke, ki so na dnevnem redu, tako za tozd kot tudi za DO in se ustrezno odloča.

Upam, da bo naš delavski svet tudi v bodoče tako resno opravljal svojo nalogo. Pohvaliti moram tudi vse komisije, ki jih je imenoval delavski svet, da zavzeto in odgovorno delujejo.

MARGITA SINTIČ predsednik IO OOS TOZD »LIPA«

Predsednica IOOOS sem šele od oktobra 1985. Osnovna naloga našega sindikata je skrb za organiziranje proizvodnje in status delavcev. Zaradi prestrukturiranja naše proizvodnje si bomo v prvi meri prizadevali prebroditi težave, ki spremljajo novo proizvodnjo in skušali utrditi medsebojne tovariške odnose našega

Delo na struženih elementih v tozdu Lipa

Razvojna pot tozda Bor in Lipa

kolektiva. Prav tako si prizadevamo pri izpolnjevanju plana tozda, spremljamo rezultate, za katere upamo, da bodo ugodnejši, sodelujemo pri delovanju ostalih družbenopolitičnih organov in si prizadevamo za čim večji dohodek tozda.

Menim, da bo potrebno več sodelovati z mladino in jo spodbujati k ustvarjalnosti tako na delovnem, športnem in kulturnem področju.

Več pozornosti bomo posvečali delitvi po delu in si prizadevali da bo OD delavca odvisen od vloženega dela in temu primeren, kajti ugotavljamo, da so OD v lesni branži precej v dnu lestvice.

TONE KOŠAK

sekretar OZK TOZD «LIPA».

Vlogo sekretarja sem sprejel šele pred kratkim. Delovanje naše osnovne organizacije po-

teka po smernicah, ki jih sprejemamo od komiteja, vendar je otežkočeno, predvsem zaradi maloštevilnosti članov našega tozda. Prav na tem področju bomo poskušali posvečati več pozornosti in pri-

dobiti nove člane predvsem iz vrst mladih.

Naši člani sodelujejo tudi pri drugih organizacijah tako v tozdu kot v KS Kostanjevica. V tozdu spremljamo gospodarsko situacijo, rezultate proizvodnje, tako finančne kot fizične. Ugotavljamo, da bo potrebno posvetiti več pozornosti, da bi plane, ki jih imamo zastavljene, reševali hitreje in lažje.

Veliko pozornosti posvečamo gospodarjenju, stabilizacijski politiki, sodelujemo pri zaposlovanju ter drugih tekočih problemih tozda. V naslednjem letu nas čakajo volitve, katerim moramo posvetiti vso skrb, da bodo prišli pravi delegati na prava mesta.

BOJAN STOPAR

predsednik mladine v tozdu

»V tozdu sem zaposlen od l. 1978. Predsednik mladine sem

od maja 1985. V tozdu nas je 25 mladincev. Naše število se še krepi, ker tozdu zaposluje mlade ljudi. Čeprav se je šele v zadnjih letih povečalo število mladih, menim, da smo kar precej aktivni. Naša glavna skrb je sedaj prilagajanje proizvodnji, imeli pa smo letos tudi dve delovni akciji. Pomagamo pa tudi sindikatu pri organiziranju proslav. Nas mlade moti v našem tozdu, ki je sicer zelo urejen tozdu, v katerem radi delamo, nočno delo in delo v nadurah. V prihodnje si želim, da bi mladi postali bolj aktivni in predvsem disciplinirani pri delu.

MOJCA JUNKAR

delavka v brusilnici

»V tozdu LIPA sem zaposlena od l. 1983. V začetku mi je

Gradnja dodatne proizvodne hale v tozdu Lipa

bilo na delu težko. Nekaj časa sem hodila v Stražo v TDP na prakso, kaj kmalu sem se delu le privadila in se sedaj dobro počutim. S sodelavci in vodstvom se dobro razumemo, skratka, menim da so razmere v našem tozdu dobre. Moti me le nadurno in nočno delo, želim si, da tega ne bi bilo.«

FANI GORJANC

delavka na osnem brušenju

»V tozdu LIPA sem prišla iz TDP, kjer sem delala od l.

1959. V LIPO sem prišla zaradi dela tehnologije iz TDP. Navajena sem na osno brušenje, zato se raje vozim na delo v Kostanjevico kot pa v Stražo. Ker je prevoz dobro organiziran, daljava ne predstavlja težav. Naš tozdu se prilagaja novi proizvodnji, zaradi česar imamo občasno motnje v proizvodnji, vendar se stvari nenehno izboljšujejo. Želim si, da bi bilo delo dobro organizirano in delovni pogoji urejeni.«

JOŽE JUNKAR

nastavljalec strojev

»V LIPI delam od l. 1959. Začeli smo s proizvodnjo stavarbarije, najprej na področju SRS potem pa za celotno Jugoslavijo. Pogoji dela so bili

zelo slabi. Podvrženi smo bili vsem nevšečnostim terenskega dela: prepah, vročina, mraz, odsotnost od doma itd. S sedanjo spremembo programa sem zadovoljen. Delo je sedaj veliko bolj organizirano in enakomerno. Tudi medsebojni odnosi so dobri, disciplina je veliko boljša kot prej. Z optimizmom gledam na nadaljnji razvoj tozdu.«

Šahovski brzopotezni turnir v čast dneva JLA:

V četrtek 12. decembra je Dom JLA pripravil v počastitev »Dneva JLA« tradicionalni odprti brzopotezni turnir. Udeležba je bila številna in kvalitetna, saj se je tekmovanja udeležilo 22 ekip, med njimi celo šahovski klubi, ki imajo v svojih vrstah aktivne šahiste.

Zmagala je ekipa ZRVS, pred garnizonom Novo mesto in ŠK Novo mesto.

Naša ekipa v postavi Jure Muhič ŽAGA, Zmago Novak DSSS, Gorazd Kosmina DSSS, Mladen Majster ŽAGA in Dragomir Kužat DSSS je igrala solidno in si na koncu razdelila 10. — 12. mesto. Glede na konkurenco je to vsekakor dober rezultat. Omeniti pa velja tudi to, da smo v neposrednem dvoboju premagali celo ekipo ŠK Novo mesto z rezultatom 2 1/2 : 1 1/2.

Največ točk med našimi je dosegel Zmago Novak, pohvaliti pa velja tudi Dragomirja Kužata, ki je v svojem prvem nastopu ekipi prinesel dragocene točke.

Referent za šport in rekreacijo:
Gorazd Kosmina

Sindikalni športni dan, ki je bil 8. 12. 1985

V nedeljo, 8. 12. 1985, je po številnih zapletih in predstavljanju terminov, končno uspel jesenski sindikalni športni dan občine Novo mesto.

Sindikalna športna društva DO so se pomerila v naslednjih športnih panogah: odbojka, namizni tenis, vlečenje vrvi, pikado, streljanje, kegljanje in šah.

Tekmovanje se je seveda udeležilo tudi naše športno društvo in sicer v vseh športnih panogah. Točnega izračuna rezultatov zaradi težav v ZTKO Novo mesto še nismo prejeli, omeniti pa velja zmago ženske kegljaške ekipe v postavi: Tatjana Šoško TGD, Milka Poljak TPP, Zvonka Volf DSSS in Jožica Bukovec DSSS. Uspeh ženske kegljaške ekipe je popoln, saj je med posameznicami prvo mesto osvojila Jožica Bukovec s 40 podrtimi keglji. Dobro so se odrezala tudi dekleta v odbojki. Premagale so ekipo Elektre z 2:0, nato pa v finalu izgubile s »Krk« in »Pionirjem«. Toda igrale so dobro in so ekipama, v katerih igrajo igralke, ki so se več let z odbojko ukvarjale aktivno, nudile močan odpor. Ekipa Novolesa je nastopila v postavi: Anica Jarc BLP, Suzana Vidrih BLP, Zdenka Zupan DSSS, Maja Klemenc DSSS, Ivica Iskra DSSS in Anica Kren DSSS. Med uspehe štejejo tudi uvrstitev strelske moške ekipe na tretje mesto. Streljali so Manojlovič DSSS, Šercelj Žaga, Pavlin DSSS, Udovič DSSS in Đurič Žaga, ki so skupaj »ubili« 821 krogov. Fantje pa imajo še precej rezerv.

Športni dan je tako uspešno minil, čeprav je bilo precej pripomb na račun organizacije samega tekmovanja.

K. G.

Paberki iz domačih logov

Odmev na neki vic...

Naknadno smo ugotovili, da mati ni imela samo enega sina, ampak dva. Enemu, ki je bil za učenje slabo dovzeten, je bilo namenjeno, da bo postal sekretar. Drugega, svetlolasega mladeniča, ki je bil še manj za učenje dovzeten, je mati tako tolažila: »Sinko, sinko, ne sekiraj se preveč, za kakega skladiščnika boš še zmeraj dober!

Naslednja prigoda se je zgodila v nekem našem tozdu.

Nekega dne ti pride na neuradni obisk (za povrhu ni bila niti sredo), majhen, simpatičen, črn kuža in obletava ljudi.

Mimo pride, glej si jo no smolo, direktor tozda, sicer znani ljubitelj človeku zvestih živalic. Ker se je zbal za kužeta, da ga ne bi kdo povozil ali pohodil, je naročil mimoidočim vzdrževalcem, naj ga

spravijo na varno v svojo delavnico. Vzdrževalci so to tudi storili in občudovali svojega novega gosta. Pa, glej, pride v delavnico njihov šef. Pri priči je zarobantil: »Ven iz delavnice to pasjo mrcino in na delo!« Eden od prestrašenih vzdrževalcev šefu obrazloži, da so pač psička prinesli v delavnico po nalogu direktorja. In glej: »O, O, O ... lepo, priden kuža«, se tedaj hitro razneži še malo prej hudi šef.

Cene Moznik in njegova razdelitev nalog

Riše in piše: I. Balog

DELAVEC

PREDELAVEC

POLITIČNI
DELAVEC

ZNANSTVENI
DELAVEC

NEDELAVEC